

René Goetz

Tohle je obrázek mého syna Reného. Byl pořízen na konci 50. let v Praze.

Odkáživa jsem milovala děti, jako mladá dívka jsem se chtěla stát dětskou lékařkou. Když jsem se vrátila z lágru, doktoři mi řekli, abych nepočítala s tím, že bych mohla otěhotnět. Byla jsem z toho velice špatná a ani jsem se nehrnula do vdávání. Pak jsem poznala jednoho rozvedeného pána, který měl ve své péči šestiletou holčičku jménem Miluška. Tak jsem si říkala, že když nebudu mít vlastní dítě, proč bych nemohla alespoň vychovat jiné. Vdávala jsem se v roce 1955 a hned rok nato jsem otěhotněla a narodil se mi syn René.

René chtěl jít po střední škole na konzervatoř studovat klasickou kytaru. Měl ale buržoazní původ a rovněž sestru emigrantku, což tenkrát byl velký problém a na konzervatoř ho tak nevzali. O pár měsíců později jsme se měli stěhovat do Ruska, kde měl můj muž pracovat. Renému tam vyjednal studia na hudební škole. Měli jsme odjíždět o prázdninách v srpnu, ale začátkem měsíce jsme se dostavili k řediteli Laboratorních přístrojů, který nám sdělil, že všichni odjet nemůžeme. Manžel je tam prý nutně potřeba a může jezdit každého půl roku domů, ale rodinu tam nakonec kvůli dceři v Americe vzít nemůže. Já jsem řekla: "Ale pane řediteli, já nemám jenom dceru, ale i syna. Ten teď skončil základní školu, končí mu prázdniny a je zapsaný na konzervatoři v Moskvě." A on říkal: "No jo, paní Goetzová, já jsem o tom uvažoval, no nebojte se, my se vám o něj postaráme, slibuju."

Volal mi pak na konci měsíce, muž už byl v Rusku, a říkal: "No, tak ono mi zatím nic nevyšlo, tak prozatím nastoupí jako učeň elektromechaniky. Nedá se nic dělat, někde být musí a já jsem zatím nic jiného nesehnal. A tak René nastoupil místo na konzervatoř jako učeň, žádnou jinou možnost neměl a tak tam i zůstal a vyučil se elektromechanikem."